

ÅKERINÄRINGENS HUMLA?

Jag tittar ut över de över 200 deltagarna på Sveriges Åkeriföretags i särklass största, externa arrangemang, Renhållarträffen, som i år arrangerades för 39:e gången i följd. Tysta sitter åkeriföretagarna och lyssnar och antecknar. Efter föredragen ställs det initierade och ibland intrikata frågeställningar till föredragshållarna. Från talarstolen pratas det om förbränningsskattens eventuella miljöstyrande effekter och om framtiden för avfallsförbränningen. Den spännande frågan om sanering av förorenade jordar penetreras och det diskuteras om förekomsten av taktisk prissättning vid upphandlingen enligt LOU. Jag försöker hinna med i anteckningsblocket, men det är inte så lätt när du inte är bekant med facktermerna eller särskilt väl insatt i branschens speciella förutsättningar.

Årligt talat är många av föredragen ganska teoretiska och Powerpointbilderna fladdar förbi i snabb takt. Diagram staplas på diagram, fakta efter fakta presenteras. Jag tänker att om de här föredragen hade varit på ett sedvanligt årsmöte inom organisationen hade många i publiken börjat skruva på sig och tappat koncentrationen. Det är inte illa menat mot föredragshållarna på Renhållarträffen, men ämnena är komplicerade och av naturen faktasprängda. Men intresset från deltagarna på Renhållarträffen är stort och det hörs inga suckar i lokalen.

Sveriges Åkeriföretags årliga kartläggning över den ekonomiska hälsan bland medlemmarna har under hela sin historia visat att renhållningssektorn tillhör de segment med de bästa nyckeltalen.

Men hallå, talar vi inte om humlan som flyger trots att den borde begripa att den inte kan flyga?

Renhållarna har samma skatter och avgifter som övriga åkeriföretag i branschen. De har dessutom avfalls-, deponi- och förbränningsskatt (eller om de bara var två, det var ytterligare en sak jag inte förstod..). Men om det onda i detta är det alltid tyst om på Renhållarträffen, även om en föredragshållare skojade till det med att ”vi brukar ju inte prata positivt om skatter här på träffen”, men i nästa andetag sade att förbränningsskatten inte var odelat negativ. Och vad Svensk Åkeritidning erfor, var skatterna inget som diskuterades under fikapauserna.

Eller ta bara det här med regler. Det finns de som säger att det är svårare att bli åkeriföretagare än vapenhandlare och att krånglet och antalet regler måste minska för att inte förhindra för företagen. Renhållningstransportörerna omgärdas av regler och lagar och av nya utredningar som föreslår nya pålagor. Samhällets inblandning och intresse för miljöserviceföretagens verksamhetsområde är betydande. Varje Renhållarträffs program är alltid fullspäckat med redogörelser för nya utredningar och nya lagar. De verkar dugga

tätt. Men det är ganska sällan som det hörs klagomål från deltagarna, trots att reglerna många gånger gör deras verksamhet lite krångligare.

När jag besökt miljöserviceföretagen ute i verkligheten slås jag av hur komplex deras verksamhet är och hur mycket lagar och regler de måste förhålla sig till och ha kunskap om. I många fall vet de mer än kunden. Och kundernas krav, privata såväl som offentliga, verkar bara öka.

Det är en ganska intressant utveckling som miljöserviceföretagen genomgått. Från att sopgubbe har varit i det närmaste ett skällsord och något som man skrämde lata skolelever med om de inte ville göra läxorna, har miljöserviceföretagen blivit åkerinäringens kunskapsföretag. Allt är naturligtvis inte frid och fröjd, säg de som är utan problem, men det verkar som miljöserviceföretagen mer ser problemen som utmaningar.

Nu menar jag inte att skatter, avgifter, lagar och regler är en förutsättning för framgång och jag förnekar inte att höga skatter och/eller krångliga regler kan försvåra och förhindra ekonomisk tillväxt. Det är möjligt att de kanske varit än mer framgångsrika om en del av lagstiftningen hade tagits bort och om skattebördan lindrats, men lärdomen vi kan dra av miljöserviceföretagens utveckling är att det som långsiktigt avgör framgång är hur väl du utför ditt uppdrag. Det är kunden som styr, så enkelt är det. Miljöserviceföretagen är professionella, välmående, välskötta företag som inte verkar försöka ro motströms, utan medströms. De anpassar sig och försöker ta betalt av kunderna för de kostnader som samhället ålägger dem. De ägnar inte alltför mycket kraft åt sådant de inte kan påverka, utan fokuserar på det de kan påverka. Och de uppfattar inte att de befinner sig i underläge mot kunden. Och varför skulle de göra det? Det är ju de som sitter på kompetensen i många fall.

Det var i alla fall de reflektioner jag gjorde när jag satt och försökte hänga med i föreläsningarna på Renhållarträffen.

De övriga 205 deltagarna lärde sig mer om förbränningsskatten.

Anders Josephsson

anders.josephsson@akeri.se

SVENSK ÅKERITIDNING

Box 508 • 182 15 Danderyd • Besöksadress: Vendevägen 90 • Tel: 08-753 54 40 • Fax: 08-755 88 95
www.akeritidning.com • akeritidning@akeri.se

CHEFREDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE

Anders Josephsson, 08-753 54 46

REDAKTIONEN

Reportrar: Anders Karlsson, 013-21 17 90 • Lars-Erik Lundgren, 016-14 77 80 • Jan Broman, 023-311 41

Teknisk produktion: Liselotte Attemark, 08-753 54 44

ANNONSER

Annonschef: Inger Kalin, 08-753 54 47

EKONOMI

Marie Grane, 08-753 54 45

PRENUMERATION

Gunilla Bornemann, 08-753 54 10 • Helårsprenumeration: 615:-SEK • Lösnummer: 46:-SEK

LAYOUT Jan Holtz Mediaservice, 08-594 75 880 OMSLAGSFOTO Anders Josephsson

REPRO/TRYCKERI InterScann AB/Acta Print Oy

ISSN 1404-1022 • Svensk Åkeritidning utkommer 15 ggr/år och ges ut av SÅ-Åkeriförlaget AB • Medlem av Sveriges Tidskrifter • TS fackpressupplaga 2005 15 000 ex • Årgång 88